

CRYSTALINA EVERT

Feminitate pură

Editura
ARCB

2011

Autorul și titlul original: Crystalina Evert, *Pure Womanhood*

© 2007 by Catholic Answers, Inc.

2020 Gillepsie Way

El Cajon, California 92020

www.catholic.com

Redactor: Liana Gehl

Traducere: Daniela Chiriță

Lectori: Anna Maria Miklos, Cristina Șoican

Coperta: Iulia Cojocariu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

EVERT, CRYSTALINA

Feminitate pură / Crystalina Evert ; trad.:

Daniela Chiriță. - București : Editura

Arhiepiscopiei Romano-Catolice, 2011

ISBN 978-973-1891-46-0

I. Chiriță, Daniela (trad.)

396

© 2011 EARCB

Str. G-ral Berthelot 19, 010164 București

editura.arcb@gmail.com

www.arcb.ro

Există iubirea?

N-o să uit niciodată ziua când a plecat și m-a lăsat pentru cea din urmă oară. Nu puteam gândi decât atât: „Tipul ăla pleacă și ia cu el ceva ce nici măcar nu i-a aparținut vreodată.”

Aveam 15 ani, și din tot adâncul inimii mele știam că era adevărata dragoste. Mi-a spus că dacă îl iubesc, să îi demonstrez. Și asta am făcut. Dar în scurt timp, n-a mai vrut să-și petreacă timpul cu *mine*; și-l petrecea cu trupul meu. După aceea, am început să-mi spun în sinea mea: „Ei bine, nu mai sunt virgină, ce rost are să aștept să mă mărit? E prea târziu pentru mine.” După aceea am trecut din relație în relație, toate frivole, și în tot acest timp am căutat să găsesc dragostea perfectă.

Orice femeie tânjește după iubire, dar multe dintre noi am fost rănite și am decis că nu vom găsi niciodată dragostea adevărată. Începem să ne spunem că dragostea nu există, ori că nu o merităm. Dar dragostea există, și da, o merităm.

Așa că am intitulat fiecare din cele 21 de secțiuni ale acestei cărți după una dintre acele scuze, îndoieli, nesiguranțe și temeri care te împiedică poate să găsești dragostea pe care Dumnezeu o intenționează pentru tine. Foarte probabil vei

recunoaște cel puțin câteva dintre ele. Dar, dacă dai crezare acestor minciuni, vei continua să te întrebi de ce iubirea pare atât de greu de găsit.

Adevărul este că dorința ta de a iubi există deoarece așa te-a făcut Dumnezeu. Ești menită să ai parte de iubire, El vrea ca tu să găsești iubirea, și îți va arăta drumul către iubire dacă îi dai voie.

„Băieții nu se uită la fetele cuminiți”

„Pentru moment mă distrez cu ea, dar n-aș duce-o vreodată acasă la mama și s-o iau de nevastă.” Vă sună cunoscut? În ziua de azi, o mulțime de băieți preferă fetele ușurate, dar plănuiesc să se așeze la casa lor cu o fată ca un înger, după ce vor fi trecut de etapa nebuniilor. Așa că fetelor li se pare că ies în pierdere oricum: ori le faci băieților pe plac acum, ca să fii în centrul atenției, dar apoi vei fi lăsată la o parte, ori te păstrezi pură și trăiești cu spaima că vei sta singură în următorii zece ani. Multe aleg să aștepte pe margine, în speranța că vor găsi o cale de mijloc, numai ca în final să se simtă nu doar folosite, ci și singure.

Care-i soluția?

Wendy Shalit, o autoare în vârstă de 24 de ani, amintindu-și de sfaturile prietenelor din facultate,

scria: „«Vei avea parte de mulți bărbați la viața ta» – mi-au prezis ele. «La trup arăți binișor, fața la fel. O să vezi, o să vezi... Ai să te descurci foarte bine pe piață. Ascultă ce-ți spunem.» Atâta doar să «pui o fustă mai scurtă sau ceva în genul ăsta», și nu te mai «ascunde», nu mai «lua lucrurile așa de în *serios*» și «ai să vezi cum bărbații or să...» De aici n-am mai fost atentă, mintea-mi vâjâia de toată treaba asta cu *vei avea parte de mulți bărbați*. Era un compliment – mă întrebam – sau o condamnare pe viață?

E o condamnare pe viață dacă ești ca mine, o față care visează – oare să îndrăznim s-o spunem? – nu la mulți bărbați, ci la unul singur. *Vei avea parte de mulți bărbați*. Ei bine, mulțumesc pentru oferta generoasă, dar am voie să refuz?”¹

Această tânără știa ce vrea și nu avea de gând să se mulțumească cu mai puțin. Când e vorba de fixat standarde, vom primi ce ne propunem.

Așa că întrebă-te: „Sunt o aventură, sau sufletul lui pereche? Sunt fata «cu care iese acum» sau «aleasa pentru totdeauna?»” Ce bărbat și-ar dori o fată cuminte? Toți bărbații. Problema este că majoritatea bărbaților nu vor să fie cumiți. Așa că

¹ Wendy Shalit, *A Return to Modesty*, New York, Simon and Schuster 1999, pag. 36

nu face compromisuri de dragul lor. Să nu-ți fie niciodată teamă că un tip te va părăsi dacă nu-i faci hatâruri sexuale. Lasă-l pe *el* să se teamă că te va pierde el pe *tine* dacă nu știe să te respecte.

„Numai de-aș avea un trup ca *ea*...”

De cum se suna pentru pauza de prânz, ne adunam la masa noastră. După bârfe, inevitabil discutam despre mâncare. Rachel luase la micul dejun un baton de cereale și o sticlă cu apă, iar pentru masa de prânz se răsfața cu o budincă de orez. Avea la ea un caiet în care număra fiecare calorie. Ashley cumpăra haine cu două măsuri mai mici ca să aibă o motivație să slăbească. Iar eu aveam lipite pe oglinda de la baie poze cu fotomodele decupate din reviste.

Indiferent cât slăbeam, niciodată nu eram mulțumite de ce vedeam în oglindă. Una era să ai un prieten violent, și alta era să ai o concepție exagerată. Așa cum o cioară dă cu ciocul într-un animal mort, așa loveam și eu în toate defectele mele. Când mă uitam în oglindă, nu vedeam decât lucruri pe care aș fi vrut să le pot schimba.

Așa era viața cu fetele din gașcă. Ne uram trupurile, ne comparam mereu cu altele și toată ziua umblam prin școală zâmbind. Cu multe pastile

de slăbit și partide repetate de vomitat, reușeam cumva să ne convingem că începem să ne ținem viața și trupurile sub control. Adevărul e că deveneam sclavele propriilor noastre nesiguranțe.

Cu cât eram mai nefericite pe dinăuntru, cu atât eram mai obsedate – și mai nemulțumite – de aspectul nostru. Toate ne spuneam în sinea noastră: „Numai de-aș avea un trup ca *ea*, toate problemele mele ar dispărea.” Deoarece ne măsuram valoarea exclusiv în funcție de aparențe, în sinea noastră nu eram niciodată împăcate.

De ce ne chinuiam așa? De ce ar face-o cineva? Un singur lucru l-ar putea împinge pe om la măsuri atât de extreme: dragostea. De ce nu mi-a trecut niciodată prin minte că fata cu trupul cel mai perfect din campus încă nu avea parte de relația perfectă?

A venit o vreme când a trebuit să nu mai dau vina pe băieți, pe reviste sau pe mass media pentru nesiguranțele mele. Mă transformasem în cel mai mare dușman al meu. Când eram tentată să mă disprețuiesc, a trebuit să mă abțin. A trebuit să mă rog. În loc să mă compar cu alții, fapt care nu face decât să provoace nesiguranță, am încercat pentru prima oară să văd dacă nu cumva aveam și ceva părți bune.

Să mă concentrez asupra calităților mele a fost mult mai greu decât îmi imaginasem. Nu puteai doar să „nu te mai gândești.” Și acum, după atâția ani, încă mai e o luptă zilnică. Dar diferența e că, în loc să acumulez și să-mi alimentez nesiguranțele în mod pasiv, am ales să am încredere în Dumnezeu, să nu mă mai blamez și să fac ceva în legătură cu asta. În loc să mă plâng de silueta mea, m-am apucat de *kickbox*. În loc să fiu obsedată să arăt bine în haine mult prea mici, am început să mă îmbrac modest și am descoperit siguranța care vine odată cu respectul de sine.

Așa că nu-ți irosi energiile și tinerețea distrugându-te. Fă ceva pentru tine, măcar o dată. Și dacă tot te-ai apucat, găsește-ți ceva care să te pasioneze în viață și lucrează pentru o lume mai bună, construind Împărăția lui Dumnezeu.

„Dacă are o imaginație bolnavă, e problema lui”

Blugi cu talie joasă, bluze deasupra buricului, topuri strâmte. Sigur, ne plăcea când băieții se holbau la noi, dar apoi ne plângeam că nu le pasă decât de un singur lucru. Ne plângeam, dar nu eram dispuse să facem ceva ca să remediem problema. La urma urmelor, garderoba noastră nu

prea îi invita să-și îmbunătățească atitudinea. Doar ei nu-și doreau decât lucrurile la care făceam „reclamă”...

Femeile au putere. Prin felul în care ne îmbrăcăm, prin felul în care dansăm și ne comportăm, putem invita un bărbat să fie un gentleman sau un animal. Deci, dacă o fată vrea ca un tânăr să-i aprecieze inteligența și personalitatea, ar face bine să nu-i distragă atenția cu cerceul din buric.

Întrebarea e: „Ce-mi doresc de fapt? E mai interesant să fii iubită de un singur bărbat, sau consumată de mai mulți care se uită după tine cu gura căscată?”. Pentru fetele care au curaj să prefere dragostea unui singur bărbat, modestia are rolul unei invitații nerostite, prin care îi îndemnăm pe băieți să fie suficient de bărbați ca să încerce să ne cucerească inimile. E o invitație care îi poartă pe bărbați să ia în considerare faptul că avem de oferit ceva mai mult decât trupurile noastre. Din acest motiv modestia se mai numește și protectoarea dragostei. Fără a trebui să rostească un cuvânt, ea stabilește standardul respectului. Dar niciodată nu vom convinge un bărbat de demnitatea noastră dacă mai întâi nu suntem noi înșine convinse de ea.

Modestia nu ține numai de aspectul exterior; felul în care ne îmbrăcăm vorbește despre ce purtăm în suflet. E un fel de a le spune băieților că nu simțim nevoia să „le arătăm tot” în speranța că le vom atrage atenția. Sigur, avem puterea să le sucim capetele. Dar avem și puterea de a cuceri inimi. Putem îndrepta acele inimi către cer, sau către noi. Dar când le îndreptam atenția către diferite părți ale trupului nostru, îi invităm să ne „iubească” pentru motive greșite.

Ceea ce-l atrage la tine, îl va și ține lângă tine. Dacă a fost atras de un trup, pentru trup va sta (cel puțin până se plictisește sau își pierde respectul).

Trebuie să redescoperim ceea ce femeile au înțeles deja de mii de ani: ceea ce nu se vede atrage mai puternic. Mai pe scurt, puritatea este frumoasă. Învăluie frumusețea naturală în mister. Chiar și după căsătorie, puritatea și modestia își mențin puterea de a cuceri inima unui bărbat – doar că iau un alt înțeles.

Cartea Proverbelor spune: „Izvorul tău să fie binecuvântat [și să fie numai pentru tine, nu și pentru străinii de lângă tine]: bucură-te de nevasta tinereții tale, cerboaică iubită, căprioară plăcută. Fii îmbătat tot timpul de drăgălășiile ei, fii îndrăgostit necurmat de dragostea ei” (*cf. Prov 5,17-19*).

De remarcat cuvântul „îmbătat”². Dumnezeu cunoaște puterea ce stă în afecțiunea unei femei, și chiar și imaginea trupului tău primește o mai mare însemnătate când nu este „pentru străini.”

„Băieții, ca băieții...”

Sunt de acord. Băieții sunt băieți. Dar nu-ți dorești un bărbat? Dacă nu ne așteptăm la mai mult, niciodată nu vom primi mai mult. Când începem să inventăm scuze pentru băieți de genul: „Ei, aveți și voi nevoile voastre”, renunțăm la puterea pe care o avem asupra lor. Mai pe înțelesul tuturor: depinde de femei să-i învețe pe bărbați cum să se poarte cu ele.

Un bărbat în vârstă a spus-o cel mai bine: „Am văzut multe generații la viața mea, și băieții au fost mereu la fel: spun lucruri dulci ca să le convingă pe fete să meargă cu ei. Dar generația asta de fete e altfel. Sunt destul de proaste ca să-i lase pe băieți să facă tot ce vor ei.”

Cuvinte dure, dar, din păcate, adevărate.

În realitate, fiecare bărbat poate fi un adevărat gentleman. Dar de ce să se obosească? Dacă poate avea parte de toate beneficiile trupești ale

² Cf. Dannah Gresh, *Secret Keeper*, Chicago, Moody Press 2002, pag. 21.

căsătoriei, fără ca măcar să știe numele de familie al fetei, nu te aștepta să-i pună întrebarea cea mare în viitorul apropiat (și cu atât mai puțin să-i facă curte într-un mod cu adevărat romantic). Generația noastră i-a luat o mare parte din motivație. Tot ce trebuie să facă un băiat e să-i dea fetei o bere, să-i spună că e frumoasă, și lipeala-i gata.

Acum, putem ori să continuăm să dăm vina pe băieți, ori să facem ceva în privința asta. În loc să-i acoperim cu reproșuri, putem avea curajul să scoatem la lumină tot ce au mai bun în ei.

Te vei mira de ce sunt capabili băieții când o fată are destulă coloană vertebrală și cere să fie tratată cu decență.

„Nu există băieți buni”

De mică am visat să găsesc băiatul perfect. Din păcate, mai înainte încă de a-mi lua permisul de conducere, cam renunțasem la căutări. În schimb, îmi foloseam toată energia ca să-mi mențin iluzia că iubitul meu din acel moment era perfect. Îi ignoram defectele sau le „ascundeam sub preș.” Existau tot felul de semnale de avertizare, dar nu le dădeam atenție și mă concentram atât de mult pe partea bună încât problemele continuau să rămână în întuneric.

Nu căutam să-mi impun punctul de vedere, de teamă că îl voi pierde pe acel băiat „perfect”.

Îmi amintesc că mă gândeam: „Când eu și viitorul meu soț ne vom întâlni, o să facem schimb de povești și o să ne amuzăm. Sunt sigură că și el face aceleași lucruri ca și mine.”

Inutil să vă mai spun cât de surprinsă am fost când în sfârșit mi-am întâlnit viitorul soț. Era virgin și, la 24 de ani, încă aștepta – mă aștepta pe mine.

Atunci am realizat că relațiile nocive din liceu fuseseră rezultatul firesc al concepției mele de viață. Eram total lipsită de încredere în Dumnezeu. Nu-mi închipuiam că El ar avea vreun plan pentru o fată ca mine, așa că mă agățam de orice lucru care, la momentul respectiv, semăna cât de cât a dragoste. Toți băieții păreau să fie interesați de același lucru. Așa că în loc să am răbdare cu planul lui Dumnezeu, din disperare mi-am coborât standardele și am presupus că băieții buni erau de acum o specie dispărută.

Poate că ar trebui să începem prin a vorbi despre unde *nu vom găsi* băieți buni. După o recentă prelegere despre puritate, ținută de soțul meu la un liceu, câteva fete au venit la el. Una dintre ele a întrebat ceea ce toate doreau să afle: unde ar trebui să mergem ca să găsim un tip decent?

Pentru început, soțul meu i-a pus câteva întrebări legate de viața ei. Ea i-a răspuns că are un prieten, dar că este traficant de droguri, bea mult, înjură, iar părinții ei nu puteau să-l vadă în ochi. Prietenele ei au început să vorbească despre cât de răi sunt majoritatea băieților și au dat și un exemplu: „În ultimul timp, băieții de la petreceri se poartă ca niște animale. Acum câteva week-end-uri, s-au dus la o fată și i-au turnat o bere în cap. Ne-am supărat foarte rău, dar week-end-ul următor iar au făcut-o, și din nou week-end-ul trecut!” Soțul meu le-a întrebat: „Ce faceți week-end-ul ăsta?” Răspunsul lor? „Mergem la petrecere.”

Hmm...

Hai să privim lucrurile în față. Fetele își doresc dragoste, aprobare și acceptare din partea băieților. Băieții își doresc aceleași lucruri din partea fetelor. Ajunge să privești coperta unei reviste pentru bărbați sau femei și vei vedea sugestii pentru „436 moduri de a atrage sexul opus”!

Asemenea reviste probabil că nu oferă sfaturi foarte utile, dar scot totuși un lucru bun în evidență. Așa ne-a făcut Dumnezeu, bărbați și femei, ca să fim un dar unul pentru celălalt.

Unele femei, care se consideră „independente” și „libere”, neagă faptul că au nevoie de aprecierea

unui bărbat. Văd în asta o slăbiciune. Poate pentru că știu bărbați care au profitat de femei, ele confundă vulnerabilitatea de a-ți deschide inima pentru iubire, cu slăbiciunea. În realitate, e nevoie de putere, înțelepciune, încredere și curaj pentru a te deschide riscurilor ce vin odată cu dragostea. Să dorești iubirea nu este o slăbiciune. Slăbiciune e atunci când ne mulțumim cu ceva care e mai puțin decât dragostea adevărată.

Trebuie de asemenea să ținem minte că niciun bărbat nu ne poate împlini în totalitate dorința de a fi acceptate. În cele din urmă, această dorință poate fi îndeplinită numai de Dumnezeu singur, a cărui dragoste profundă ar trebui să ni se arate prin intermediul părinților și, în mod special, prin intermediul taților noștri. Din nefericire, când acest lucru nu se întâmplă, deseori încercăm să ne edificăm stima de sine pe relațiile noastre cu bărbații. În loc să ne uităm către Tatăl Ceresc, ne uităm spre partenerii noștri ca să umplem acel vid. Dar Biblia ne spune: „Căci tatăl meu și mama mea mă părăsesc, dar Domnul mă primește” (*Ps 27,10*).

Sunt sigură că ați văzut tricouri strălucitoare sau autocolante pe mașini cu textul: „Prințesă”. Parcă toate avem această dorință de a fi adorate șienerate ca atare. O dorință care vine din adâncul

inimilor noastre, deoarece Tatăl nostru Ceresc este Regele, iar fiica Regelui e, fără îndoială, o prințesă.

Mai auzisem lucrul ăsta și înainte, dar nu îi dădusem atenție, căci nu obișnuiam să mă rog. Când în sfârșit l-am lăsat pe Dumnezeu să mă iubească așa cum eram, am început să cunosc demnitatea și respectul pe care le meritam ca fiice ale Regelui.

S-ar putea să treacă o vreme până să înțelegi asta cu adevărat, dar când se va întâmpla, relațiile tale cu bărbatii vor fi o *reflecție* a dragostei ce ți-o poartă Tatăl Ceresc, și nu un *înlocuitor*, un *surogat*. Între timp, dacă vrei să cunoști un tip de treabă, implică-te în lucrurile pe care le fac tipii de treabă. Sau, și mai bine, *în loc să cauți bărbatul ideal, transformă-te în femeia ideală și lasă-l pe el să te caute pe tine*. Ai încredere în Dumnezeu și ține minte: când e vorba de găsirea unui bărbat de treabă, fetele care au răbdare vor ieși în câștig.

„Cât timp mă păstrez virgină...”

„Bine, o să fac *asta* cu el, dar n-o să fac *chestia aia*.” Cele mai mari greșeli din viața mea au pornit de la mici compromisuri. „Voi fi încă virgină, deci nu-i așa mare lucru.” Apoi mai făceam încă un pas. Și urma marea discuție:

– Cred că am mers un pic prea departe.

– Da, trebuie să avem grijă să n-o mai facem.

Dar, bineînțeles, granița nu rezistă mult și, mai devreme sau mai târziu, vechile limite se transformă în primii pași către sex.

Peste puțin timp, nu mai rămâne decât sexul.

Din cauza celor întâmplate, să dai înapoi nu pare a fi o opțiune. Atunci încep justificările: „Nu e cine știe ce. Toată lumea face așa. O să rămânem împreună. Noi chiar ne iubim.”

Un indiciu că faci ceva greșit este că începi să petreci din ce în ce mai mult timp încercând să te convingi pe tine însăși că ceea ce faci e bine. Țasta e un semn că te deranjează conștiința.

Dumnezeu ne-a făcut inimile pentru iubire, și iubirea aduce pace. Dar dorințele trupești aduc stres. Simultan, ne gândim: „Știu că n-ar trebui s-o fac, dar cum să mă opresc? Ei bine, va fi doar de data asta.”

Însă nu există pace până ce dragostea nu-i totală. Eu am trăit într-o frică constantă și inevitabilă că voi rămâne însărcinată, că voi fi prinsă, că voi lua boli venerice și că voi fi folosită. Uneori teama era copleșitoare, alteori era doar o șoptă minusculă undeva într-un ungher al minții. Dar era mereu acolo. Am început să-mi ignor

conștiința, și să-mi prețuiesc din ce în ce mai puțin trupul. În timp, micile compromisuri au făcut să-mi pierd virginitatea. Având în vedere persoanele pe care mi le alegeam drept companie, nu fusese decât o chestiune de timp.

În cercul meu de prieteni, virginitatea era văzută ca o jenantă lipsă de experiență. Te făcea să te simți ca o moralistă exagerată sau ca o tipă care nu reușea să se facă invitată la întâlnire. Practic, era un blestem. Nici măcar o dată nu am auzit spunându-se că virginitatea e cel mai frumos dar pe care i-l poți face soțului tău. Pierderea ei era văzută ca o realizare, un ritual de trecere spre viața de femeie și viața de adult. Din păcate, unele dintre prietenele mele o vedeau ca pe ceva de care „trebuie să scapi.”

În public ne amuzam pe seama fetelor virgine, dar în secret eu le respectam și le admiram, și-mi doream să fiu în locul lor. Ele puteau deveni la fel ca mine în orice moment, dar eu niciodată nu aș mai fi putut recăpăta ce aveau ele.

Deci, care ar trebui să fie standardele tale, ca fată, ca femeie? Ca să te iubești și să te respecti, preamărește-l pe Dumnezeu în trupul tău și evită să faci cu un bărbat ceea ce nu ai vrea ca o altă fată să facă cu viitorul tău soț.

Granițele care sunt mereu încălcate nu sunt de fapt granițe. Păstrarea purității este o problemă pentru orice cuplu, dar există o diferență enormă între cei care se luptă să o păstreze și cei care se lasă dominați de dorințele trupești. Numai când *ambele* persoane văd puritatea ca pe un țel, pot fi libere să-și construiască o relație bazată pe dragoste adevărată și avându-l pe Dumnezeu drept temelie. Dacă ele nu împărtășesc acest țel, deseori unul va face presiuni asupra celuilalt. Uneori, presiunea este evidentă. Cel mai adesea însă, e subtilă: bărbatul nu încalcă granițele în mod agresiv, ci doar se poartă frumos și acceptă tot ceea ce ea dorește să-i ofere din punct de vedere sexual.

Ceea ce majoritatea fetelor nu realizează e că, odată ce un bărbat a fost excitat, dorințele lui nu vor fi satisfăcute până ce nu merge până la capăt. Și mai apoi, chiar dacă a încercat *totul* cu o fată, tot nu e mulțumit, și vrea să încerce cu *toate*. Uneori fetele aprobă acest lucru (sau chiar îl propun) din dorința de a se simți mai aproape de el. Dar apropierea durează doar cât durează plăcerea.

În clipa în care ai cedat, totul se schimbă. Te simți de parcă o parte din tine a murit, și ceea ce părea a fi dragoste se corupe. Toți vorbesc despre cât de greu e să spui *nu*, dar nimeni nu-ți spune cât

de greu e atunci când spun *da*. De aceea, puritatea este și un semn de integritate. Nu îl ațâți mai întâi pe băiat și apoi apeși frâna. Mai degrabă, invită-l să te iubească. Dacă dă înapoi în fața provocării, atunci ești mai câștigată fără el.

„Nu voi face sex până când nu sunt gata”

Mă gândeam că dacă se va abține de la sex pentru șase luni, însemna că mă iubește. Acum mă uit înapoi și mă gândesc: „Șase luni – asta e prețul pe care l-am stabilit pentru trupul meu? Șase luni din timpul, atenția și telefoanele lui – asta să fie definiția iubirii?”

Hotărârea noastră de a nu face sex până nu suntem „gata”, sau până nu suntem „cu adevărat îndrăgostiți”, însemna de fapt că încercam să ne dăm seama de timpul potrivit pentru a face sex în funcție de cât de puternice sunt sentimentele noastre. Sigur, poate în șase luni noi fetele ne vom simți pregătite, dar unde va fi el în 12 luni? Dacă spunem că nu vom face sex până ce nu întâlnim „timpul potrivit”, înseamnă că ne gândim că singura greșală ar fi să ne culcăm cu tipul *nepotrivit*.

Standardele bazate pe emoții nu au reguli clare, iar standardele vagi pot fi ușor încălcate. Dar dacă luăm ca standard decizia că „sexul e pentru

căsătorie”, nu mai e loc pentru dezbateri când are loc căsătoria: ori e soțul tău, ori nu e.

Dacă un bărbat iubește o femeie, el va aștepta. Nu numai atât, dar va aștepta *împreună* cu ea deoarece are aceleași valori morale și se va concentra pe păstrarea atât a purității ei cât și a lui. Dar ai grijă. Unii bărbați spun că sunt de acord cu abținerea, iar în trei săptămâni încearcă vechile tactici. Atunci trebuie să ai curajul să-l părăsești. Un asemenea bărbat nu numai că nu-ți merită trupul – dar nu merită nici măcar timpul tău.

Totuși, păstrarea purității e doar jumătate din luptă. Prea adesea, femeile nu au limite în sentimentele lor. Ce vreau să spun e că prea adesea ne oferim inima atât de curând, încât după câteva luni suntem practic căsătorite – din punct de vedere emoțional – cu tipul respectiv. Și astfel toată vorbăria despre „statul împreună pentru totdeauna” nu numai că face și mai dificilă puritatea fizică, ci transformă despărțirile în adevărate divorțuri.

Să te arunci cu capul înainte într-o relație amoroasă e uneori un semn că-ți lipsesc relațiile profunde cu persoanele din jur. Alteori poate fi semnul unei dorințe disperate de a te simți iubită. Soluția este să te concentrezi pe aprofundarea prietenii și, între timp, să-ți păzești inima.

Una e să-ți păstrezi trupul pentru soțul tău, și alta e să-ți păstrezi și inima pentru el. Cineva a spus odată: „Dacă mă interesează o fată, poate fi frustrant că nu mă place imediat, dar de fapt mă simt cu atât mai provocat să caut să-i cuceresc inima”³.

Să-ți păzești inima nu înseamnă să ridici ziduri în jurul ei; înseamnă să ai încrederea de a-i permite timpului să lase dragostea să înflorească. Cum spune Biblia: „Nu ațâța, nu instiga dragostea înainte să-i vină timpul” (*Cânt 3,5*).

„Dacă spun nu, s-ar putea să-l pierd”

Un sondaj recent făcut în orele de educație sexuală din liceu le cerea fetelor să enunțe cea mai mare întrebare a lor despre sexualitate. Contrar așteptărilor, nu era despre anticoncepționale sau boli cu transmitere sexuală. Fetele doreau să știe cum să refuze un băiat fără a-i răni sentimentele. Sigur, e adevărat că nu voiau să-i rănească sentimentele, dar această preocupare camufla și o neliniște secretă: le era teamă să nu fie părăsite.

Cunosc sentimentul. Îmi amintesc că am cedat

³ Eric și Leslie Ludy, *When God Writes Your Love Story*, Sisters, Oregon, Loyal Publishing 1999, pag. 109.

sub presiunea unui iubit pentru că, dacă mă împotriveam, s-ar fi iscat o ceartă. O știam extrem de bine. Știam că uneori mă privea ca pe un obiect de cucerit, dar încercam să nu mă gândesc la asta. Îmi spuneam: „Ei bine, îl iubesc, iar asta îl face fericit. Nu e de parcă n-am mai făcut-o împreună. Oricum, n-aș vrea să ne despărțim după ce i-am oferit deja atât de mult.”

O fată a spus-o foarte bine: „Mă simțeam ciudat și, într-un fel, folosită. Era de parcă amândoi iubeam una și aceeași persoană – pe el. Mă simțeam lăsată pe dinafară.”⁴

Sentimentele acelea erau un semnal clar că trebuia să mă despart de el, dar n-am făcut-o. Simțeam că nu pot. Mi-era o frică de moarte că, dacă îl părăsesc, voi pierde șansa de a fi iubită. Nu vedeam că deja pierdusem șansa respectivă prin faptul că alesesem să stau cu cineva care iubea sexul mai mult decât mă iubea pe mine.

O fată știe că e folosită dacă se teme să spună nu și să stabilească limite pentru că asta ar însemna să-i pună dragostea la încercare. Și ea știe că el ar pica testul, iar în adâncul inimii îi este teamă că el

⁴ Joyce L. Vedral, *Boyfriends: Getting Them, Keeping Them, Living Without Them*, New York, Ballantine Books, 1990, pag. 71

o place doar pentru plăcerea pe care i-o oferă. Așadar, merge înainte, îi îndeplinește „nevoile” și visează că lucrurile se vor schimba.

Dar *puritatea niciodată nu destramă relațiile bazate pe iubire*. Dacă relația este bazată pe dorințe trupești, puritatea îi va pune capăt. Dar dacă e bazată pe dragoste, puritatea o va salva.

O liceancă mi-a spus: „De când eu și prietenul meu am dat un pas înapoi, am câștigat mult mai mult respect pentru el. Am devenit mai apropiați, ne respectăm unul pe celălalt mai mult, știm că facem voia lui Dumnezeu, dragostea noastră s-a maturizat și ne distrăm de minune când suntem împreună. Și totul pentru că am dat la o parte stresul tuturor chestiilor fizice.”

Puritatea e dragoste. Cum spunea altă tânără: „Dragostea mea pentru el e atât de puternică, încât nu vreau să-i compromit demnitatea. Am de gând să-i devin soție!”

Fetele care chiar vor să găsească dragostea adevărată trebuie să-și dezvolte coloana vertebrală, ca aceste tinere. Imaginează-ți cum ar fi dacă toate femeile de pe pământ ar fi pure și și-ar respecta trupul și viitorul soț. Sigur, multe dintre ele n-ar ieși cu un bărbat în week-end-ul următor, dar și aceștia ar pricepe destul de repede că, dacă își

doresc compania unei femei, trebuie să fie gentlemeni.

Ținând la propria puritate, fata îl poate ajuta pe băiat să înțeleagă că trupul ei e o comoară de prețuit, și nu o țintă de doborât.

Când vine vorba să spui nu, tehnicile de a refuza frumos nu ar trebui să intre în funcțiune abia când ești deja în relații intime cu un băiat și el vrea să încercați ceva nou. Să spui nu înseamnă să nu te pui în această situație de la bun început. Poate începe de-a dreptul cu refuzul de a ieși cu băiatul respectiv. Trebuie să începi să spui nu relațiilor rele – și „lipelilor” ocazionale – mai înainte ca ele să demareze.

Când o relație începe așa cum trebuie – cu o prietenie de durată, care îl are în centru pe Dumnezeu – probabil că nici nu va fi nevoie să-l refuzi: el va fi îndeajuns de credincios pentru a te duce pe drumul spre puritate. Să găsești un asemenea bărbat nu e un vis ridicol. E un standard.

Dacă un tip tot încearcă să o aibă o relație sexuală și după ce fata a spus nu, dacă ea nu se desparte de el îl învață să nu o respecte. Până la urmă, dacă trebuie să-i ofere ceva sexual ca să-l păstreze, îl va pierde oricum, deoarece n-o iubește cu adevărat. Încearcă doar să faci rost de ceea ce

vrea prin presiuni, folosind-se de farmec ori de învinovățiri, de furie, amenințări, afecțiune – orice.

Dacă te iubește cu adevărat, nu te va presa.

Cunosc o adolescentă care a eliminat sexul din relația ei. Acum, prietenul ei îi cumpără un trandafir alb la fiecare început de lună, ca semn al noului angajament dintre ei.

Nu vrei și tu un asemenea băiat? Dacă în prezent te mulțumești cu mai puțin, nu-ți mai plânge de milă și rupe relația. Dacă ți-e frică să spui nu, ia puțină distanță și dă-ți seama că e un semn rău. Ce spune frica asta despre el și despre intențiile lui?

Nu trebuie să aștepti până când ai „multă stimă față de tine însăși” ca să începi să spui nu, pentru că tocmai spunând nu vei dobândi respectul față de tine. Luptă-te pentru el. Dacă îți faci mereu griji că un băiat te va respinge în caz că nu-i oferi favoruri sexuale, pierzi șansa de a-l îndemna să devină un bărbat adevărat. Tocmai aici, unde crezi că ești cel mai slabă, ai de fapt cea mai mare putere.

„Tipii mai mari sunt mai maturi”

Cineva mi-a spus de curând că a auzit un băiat spunând: „Am făcut-o deja cu toate fetele dintr-a

XI-a și a XII-a. Hai să le dezvirginăm pe cele dintr-a IX-a și a X-a!” Adevărat, nu toți băieții mai mari sunt așa. Dar destui sunt. Flatează o fată cu atenția lui, și în timp ce ea e ocupată gândindu-se cât de „drăguț” e, el îi fură încet-încet inocența.

Fata are impresia că e cu adevărat specială pentru că iese cu un tip atât de matur, și probabil că nu va avea destulă încredere în sine însăși ca să-i refuze avansurile. Ar putea chiar să se simtă datoare, pentru că el este dispus să iasă cu ea. În general, în astfel de situații la urmă fata se frige.

Privind înapoi, observ că absența unui tată în viața mea m-a făcut să am o predispoziție pentru tipii mai mari ca mine deoarece îmi doream acea securitate, protecție și afecțiune pe care aveam impresia că ei mi le pot oferi. Dar dacă ar fi fost atât de maturi pe cât consideram eu că sunt, probabil că ar fi ieșit cu fete de vârsta lor.

Gândește-te puțin: dacă ai fi în clasa a XII-a, ai duce la balul final un băiat de clasa a IX-a? Majoritatea fetelor ar râde de ideea asta, dar ne simțim flatate dacă situația e inversă. La fel e și cu tipii din facultate care umblă după fete de liceu. Când vei fi studentă, ai de gând să ieși cu un licean?

„Îl fac eu să se schimbe!”

Kristen își etala mândră cel mai recent inel de promisiune, cu diamant [inel pe care băieții îl oferă fetelor în liceu, ca semn de fidelitate – *n.r.*], pe care îl primise de la Nick. Nick și Kristen erau ca doi siamezi inseparabili și păreau practic căsătoriți în liceu. Știam că o înșelase deja de două ori și mă gândeam: „Ce proastă e!”. Apoi m-am uitat la inelul de promisiune de pe degetul meu și m-am gândit: „Ce proastă sunt!”.

Amândouă aveam prieteni buni de nimic, dar stăteam în continuare cu ei. Poate stăteam pentru că, dacă plecam, ar fi trebuit să recunoaștem ce greșeli imense făcuserăm cu ei. Poate că stăteam din milă, crezând că îi putem salva de problemele lor. Poate că eram într-adevăr îndrăgostite, dar de cineva care nu exista decât în imaginația noastră. Poate că rămâneam în continuare cu ei din toate aceste motive la un loc, alimentate de faptul că tânjeam să fim iubite de cineva.

Oricare ar fi fost motivul, noi am jucat rolul de erou, iar ei și-au făcut jocul cu noi. Până la urmă, n-am îndreptat pe niciunul dintre băieți, dar amândouă am avut nevoie de terapie când totul s-a terminat. Am confundat afecțiunea lor fizică cu dragostea și ne-am amăgit pe noi înșine că

atitudinea lor posesivă era un semn de fidelitate.

În realitate, un tip care încearcă să controleze o fată e un tip nesigur. Nu face altceva decât să caute să obțină control asupra propriei vieți pe seama fetei. Iar pentru mine, cu cât negam mai îndelung realitatea și trăgeam de relație, cu atât mai mult mi se adânceau rănilile.

Părea că, cu cât le acordam mai mult sex, cu atât eram mai nefericite. Ne plâneam mereu că băieții se folosesc de fete pentru sex, dar și noi eram la fel de vinovate pentru că foloseam sexul pentru a-i controla și a-i ține lângă noi. Puteam să-l folosim ca să le atragem atenția, ca să ne răzbunăm pe ei sau ca să ne tratăm mândria rănită. Când asta s-a întors împotriva noastră și sexul nu i-a mai ținut lângă noi și nu ne-a mai dat putere, nu ne-a mai rămas decât să dăm vina pe noi însene. Căutasem apreciere în brațele bărbaților și acum ne simțeam ca o piesă de recuzită abandonată. Din toate astea am descoperit că nu ar trebui niciodată să intri într-o relație cu un tip – fie ea prietenie sau căsătorie – în speranța că el se va schimba. Intră într-o relație doar dacă îl plăci exact așa cum e. Altfel, vei intra într-o relație cu un om imaginar.

Multe femei trag ani de-a rândul de relații care le fac rău, pentru că le este frică de ce va face

bărbatul dacă ea nu e acolo ca să-l salveze. Dacă un bărbat se apucă de băut, de droguri sau de alte purtări dăunătoare pentru a face față dificultăților vieții, nu e vina ta. Nu e treaba ta să-l salvezi de el însuși. În fond, cum va putea avea grijă de tine dacă nu se poate îngriji nici de el?

„N-o să mai facă”

„Îmi pare rău, iubito! Tu ești cea pe care o iubesc cu adevărat! Nu știu unde mi-a fost mintea...” Știa exact ce trebuia să spună ca s-o aducă înapoi: făcea pe vinovatul, îi reamintea de vremurile bune și se prefăcea că e cât se poate de trist. Și funcționa. Prietena mea Alicia și-a prins iubitul înșelând-o și în aceeași seară s-a culcat din nou cu el. El se folosea de farmecul lui pentru a-i manipula nesiguranța și pentru a o recâștiga, iar ea se folosea de puterea sexului pentru a-și reafirma poziția în viața lui. E inutil să mai spun, dar în cele din urmă el a părăsit-o de tot.

Ce preț imens a plătit ea! Și pentru ce? Pentru aparențe? Pentru „securitate” emoțională? A fost degeaba. Să se agațe de el era la fel cum te-ai agăța de nisipul care-ți curge printre degete. I-a găsit mii de scuze când el nu răspundea la telefon sau când poveștile lui despre unde a fost cu băieții sâmbătă

seara nu se potriveau. Când îl întreba despre asta, o privea de parcă n-ar fi fost zdravănă, și apoi schimba subiectul punând sub semnul întrebării fidelitatea *ei*.

Multe fete ies cu fustangii și, ca să le câștige respectul, încearcă să le facă pe plac. Dar fetele nu primesc niciodată respect. Bărbații respectă femeile cărora nu le e frică să aibă standarde. Când o fată nu are standarde, se agață de un băiat care o înșală și apoi se justifică spunând: „Sunt o persoană iertătoare”, sau: „Vreau doar să-l fac fericit”. Ce face de fapt e să-i dea tipului sex ca ea să aibă pe cineva alături de *Valentine's Day*.

Când o fată e disperată, își imaginează că e mai bine să ai un prieten care te înșală decât să nu ai prieten deloc. E un lucru foarte trist, pentru că Dumnezeu vrea ca femeile să aibă ceva mult mai bun. Dacă nu avem încredere în El, pierdem șansa.

Toate am auzit prietene spunând: „Stai departe de el. E un afemeiat și vrea doar un singur lucru.” Iar răspunsul fetei: „Ești geloasă că mă place pe mine și nu pe tine.” Ea își spune: „Or să vadă ele! Eu sunt altfel decât fetele din trecutul lui.”

Trebuie să lăsăm deoparte nesiguranțele, naivitatea, mândria, și să ne rugăm să primim înțelepciune.

E ușor să-i spui unei prietene că trebuie să termine cu o relație. Dar e greu când ești tu în poziția asta. Cum știi că a venit timpul să-l părăsești pe prietenul *tău*? Iată mai jos o listă de motive temeinice pentru „a-i da papucii”.

- A trebuit să-i spui mai mult decât o dată să se oprească.

- Simți nevoia să-l schimbi, să-l „repari”.

- Se uită la produse pornografice.

- Te lovește, te bruschează sau face lucruri care te sperie.

- Se îmbată sau se droghează.

- Nu-i pasă dacă îți minți familia.

- Te îndepărtează de Dumnezeu.

- Te umilește (chiar dacă spune că „e doar în glumă”).

- Te înșală.

- Te minte.

- Flirtează cu alte fete.

- Te face să te simți vinovată ca să te convingă să faci ce vrea el.

- Îi displace când îți petreci timpul cu prietenii sau cu familia.

- Se poartă urât iar apoi dă vina pe alții sau pe ceea ce i se întâmplă.

- Nu-și poate purta de grijă dacă nu ești tu lângă el.

- Nu poți sta lângă el să-i porți de grijă, și în același timp să rămâi pură.

Acestea nu sunt defecte minore; sunt semne ale unor probleme majore care pot fi dezastruoase pentru o viitoare căsnicie. Dacă *oricare* dintre aceste motive i se aplică prietenului tău, încheie relația chiar acum.

Un mod bun ca să faci asta e să-l suni când ai lângă tine o prietenă care te susține. Sau ai putea să-i scrii o scrisoare ceva mai lungă. Scrisoarea îți permite să-i spui motivele. Și dacă le uită, poate reciti oricând scrisoarea. S-ar putea să încerce să te manipuleze ca să rămâi cu el, dar trebuie să fii fermă. Gândește-te la toate dățile când ar fi trebuit să pui piciorul în prag, și adună-le într-o singură scrisoare.

Între timp, ține-te tare. Nu face nimic sexual cu el. Fără sărutat. Fără ținut de mână. Nimic-nimic. Acest bărbat nu e soțul tău, iar gesturile tale de afecțiune nu-i aparțin. Dacă îi arăți afecțiune în vreun fel, nu faci decât să-l amăgești. Prinde-te strâns de Dumnezeu, de prietenii buni și de familie în perioada despărțirii. Meriți mai mult.

„Nu pot sta singură”

„Am trecut prin atâtea împreună și am ajuns așa departe. Nu vreau să-l părăsesc.”

Nici nu mai țin minte de câte ori ne despărțiserăm, dar întotdeauna sfârșeam prin a relua relația. Eram indeciși și confuzi. Era clar că niciunul dintre noi nu era liber.

Doar o persoană care este liberă poate acorda darul iubirii. La fel cum unii băieți erau sclavii hormonilor, eu eram sclava fricii de a fi singură. Mă simțeam destul de singură chiar și când eram cu el, așa că nici nu voiam să-mi imaginez cât de pustie m-aș fi simțit fără el. Dar să accepți aproape orice doar ca să nu-ți înfrunți temerile nu e iubire.

Bărbații își măsoară valoarea în funcție de lucrurile pe care le realizează, iar femeile își măsoară valoarea în funcție de calitatea relațiilor pe care le au. Dacă relațiile lor sunt rele, și ele se simt rău. Asta nu înseamnă că bărbații nu sunt afectați de relațiile pe care le au, dar în general sunt mai detașați.

Ca femei, asta înseamnă că suntem mai predispuse să formăm relații intime cu oamenii, și riscăm să ne calculăm valoarea în funcție de aceste relații. S-ar putea să intrăm într-o relație din motive superficiale, în loc să avem răbdare și să

căutăm acele calități pe care ni le dorim la un viitor soț. Viețile noastre se pot transforma în telenovele pentru adolescenți, așa cum a fost în cazul meu. Am pierdut prietenii adevărate de dragul unor relații pasagere.

Oricât de mult ne-ar dispăcea ideea de a nu fi singure, lucrul de care ne temem cel mai mult este și lucrul de care avem nevoie cel mai mult. Nu numai că *putem* fi singure, dar câteodată ar *trebui* să fim. Dacă vrem să găsim dragostea adevărată, trebuie să ne cunoaștem pe noi însene înainte de a face cunoștință cu alții. Altfel, riscăm să ne căutăm identitatea în băieți.

Să fii singură are un rost. În acest fel devenim libere să ne stabilim țeluri și visuri în viață, aflând care ne sunt pasiunile și modul în care dorim să contribuim la o lume mai bună. Ți se deschid ochii. Să fii singură nu înseamnă că ești izolată; să fii singură înseamnă că ai ocazia de a învăța să trăiești pentru alții. Nu-ți fie teamă să te retragi pentru o vreme de pe scena relațiilor amoroase. Adevărul e că independența ne face mai atractive.

E ușor, când te simți singură, să te minți că nimeni altcineva nu se mai simte ca tine. Dar îți garantez că unii dintre cei mai populari colegi ai tăi se simt mai singuri decât și-ar putea imagina

cinema. Toți credeau că fetele din cercul meu de prieteni erau fericite, dar ei nu știau despre droguri, despre problemele de alimentație, despre pastilele de slăbit, despre problemele cu alcoolul, familiile destrămate, neîncrederea în sine și înșelăciunile iubiților.

Dacă te simți singură, întoarce-ți inima spre Dumnezeu și „lasă în grija Lui toată neliniștea ta, căci El se îngrijește de tine” (cf. 1 Pt 5,7). Încredințează-i lui Dumnezeu inima și trupul tău. Doar atunci când vei fi pătrunsă de iubirea Lui vei putea accepta iubirea pe care El o are în plan pentru tine.

„Părinții habar n-au”

Am crezut că-mi prostesc mama, dar nu făceam decât să mă păcălesc pe mine însămi. Ani de zile am făcut ce-am vrut și am spus mai multe minciuni decât pot număra. Felul meu de viață arăta că puneam preț mai mult pe părerile băieților decât pe cea a familiei mele – de parcă un tip pe care îl știam de șase luni mă iubea mai mult decât propria-mi familie.

Într-un fel, aș fi vrut ca mama să știe ce se întâmpla, dar nu voiam să-i spun. Mi-era o frică de moarte să nu fiu pedepsită să stau în casă până la

40 de ani. Și, mai important, mi-era groază de ce ar fi putut să creadă despre mine.

Bineînțeles că mama știa cum trăiam. Dorea pentru mine o viață infinit mai bună, dar de fiecare dată când încerca să mă ajute eu aveam impresia că încerca să-mi răpească ceva.

Dacă vrei să le schimbi părerea părinților tăi despre un băiat, tot ce trebuie să faci este să le spui adevărul despre el. Dacă e un gentleman cu caracter, pur, fidel și onest, aceste calități vor fi evidente. În loc să te cerți cu părinții din cauza lui, încearcă să vezi de ce nu îl plac. Poate că știi exact motivul, dar te faci că nu vezi. Refuzi să consideri lucrul respectiv ca pe o problemă și ai impresia că îl vei putea schimba.

Dacă îți minți părinții și faci lucruri pe ascuns, nu te aștepta ca prietenul tău să le câștige respectul. Faptul că îi minți și faci ceva împotriva voinței lor nu va duce decât la resentimente. Orice relație care introduce un „divorț” între tine și îndrumările și supravegherea familiei tale e o relație nesănătoasă.

Cu cât te împaci mai repede cu părinții, cu atât mai bine. Dumnezeu ne spune că, dacă ne cinstim părinții, ne va fi bine (*cf.* porunca a IV-a din *Decalog*). A fost ceva fantastic să văd cât de repede s-au îmbunătățit relațiile mele după ce am

înțeles lucrul ăsta. Sigur: ușor de spus, greu de făcut! Știi că nu toate familiile sunt perfecte, dar trebuie să începi de undeva. Dacă părinții tăi nu-ți oferă îndrumare, caută un alt adult în care ai încredere, și cere-i sfatul.

Între timp, fii deșteaptă și ia decizii bune. De hotărârile pe care le iei acum cu privire la băieți depinde dacă într-o zi le vei putea oferi copiilor tăi acea pace familială care ție ți-a lipsit.

„Doar ne distrăm”

Încă mai simt în nări duhoarea de marijuana și bere care ne izbea de fiecare dată când intram la o petrecere. Mirosul era întotdeauna același, la fel și muzica ce zguduia casele. Tipii erau la fel. Fetele erau aceleași. Conversațiile de-a doua zi erau identice: „Maaamă, ce beată eram!”.

La început, era mișto să mergi pur și simplu la petreceri. Dacă nu ne simțeam acceptate de ceilalți, de familiile noastre sau chiar de noi înșine, mediul de petrecere ne dădea aproape instantaneu un sentiment de acceptare. Problema era că nu eram destul de treze ca să știm pe cine acceptam. Cred că de asta și ni se părea așa de atractiv. Dacă cineva te acceptă când porți o mască, cel puțin te simți acceptată. Cine știe dacă te-ar mai accepta și fără mască?

Într-o noapte am hotărât să nu beau, să stau deoparte și să mă uit la tot ce se întâmplă. Privind din afară, muzica era năucitoare. Totul era atât de întunecat – poate pentru că niciunul dintre noi nu dorea să vadă într-adevăr cu cine alesesem să ne înconjurăm. Băieții și fetele erau claie peste grămadă. Un cuplu abia format avea un moment intim pe un șezlong în curtea din spate, în văzul tuturor. Persoanele care dansau practic făceau sex cu hainele pe ei și auzeam conversații de genul „Te iubesc atât de mult. E atât de bine să te văd!”. Dar tipul era atât de beat încât probabil o vedea în triplu exemplar. În afara încăierărilor ocazionale, toți păreau foarte fericiți. Am văzut cum un tip s-a apropiat de o fată, holbându-se ca la o bucată de carne, și i-a spus o glumă degradantă cu conotație sexuală. Ea a început pe loc să chicotească și să flirteze, sorbindu-i cu nesaț atenția.

Și atunci m-a izbit un gând: cât suntem de disperați? În parabola fiului risipitor, fiul care plecase de-acasă își dorise să mănânce pe săturate carne de porc [în Biblie acest lucru era considerat o jignire – *n.r.*]. Ei bine, iată-ne făcând același lucru: suntem umiliți, și o luăm drept un compliment. Lucrurile pe care obișnuiam să le găsesc atât de atrăgătoare, acum deodată mă umpleau de dezgust.

Totul nu era decât prefăcătorie. Cu paharul în mână, căutam să-i convingem pe toți că eram fericiți, și poate așa reușeam să ne convingem și pe noi.

Spuneam că ne distrăm, dar când venea dimineața și distracția se termina, începeau și dramele: „Unde mi-a fost capul?!”. Știam foarte bine de la început ce lucruri prostești făceam, dar beam ca să ne ascundem rușinea, iar apoi dădeam vina pe alcool într-o încercare patetică de a spune că nu noi eram vinovați. Apoi reveneam la petreceri în încercarea de a ne amorți durerea cauzată de o viață nefericită, iar ciclul se repeta.

„De data asta e altfel”

„Cum se întoarce câinele la ce a vărsat, așa se întoarce nebunul la nebunia lui” (*Prov 26,11*). Nu e o imagine frumoasă, dar se potrivește perfect cu ce făceam eu atunci. Repetam aceleași lucruri iar și iar, încercând să mă conving că: „Data viitoare va fi mai bine. Nu e mare brânză.” Ce nu era mare brânză? Trupul meu? Inima mea? Știam că acestea două erau extrem de importante, dar aveam impresia că eram singura care se simțea nefericită, așa că tot încercam.

Din păcate, nu te poți ascunde de tine când ești numai tu cu tine însăși. Seara, când mergeam la

culcare, știam că trăiesc o minciună. Toți ne mințeam părinții, dar mi-a luat ceva timp până ce mi-am dat seama că mă mințeam și pe mine. Am mers la petrecere și mi-am lăsat demnitatea la ușă. De fapt, mi-am lăsat demnitatea acasă, în clipa în care am hotărât să merg la petrecere, deoarece știam ce mă aștepta. La început, m-am împotrivit un pic situației, spunându-mi: „Ei bine, pot să mă duc la petrecere și să nu beau. Pot fi un exemplu pentru ceilalți.” Ce exemplu aș fi fost: o fată creștină care are nevoie să se înconjoare cu prieteni beți pentru că se teme să fie singură! Ce convingător! Sunt sigură că toți se vor converti!

Nu mergeam acolo de dragul lor. Iroseam timp și efort pregătindu-mă și inventând minciuni pentru familia mea numai ca să captez atenția unor tipi cu care știam că n-aș vrea să mă mărit vreodată. Până la urmă, de ce îmi păsa atât de mult ce părere aveau despre mine niște tipi beți? De ce să mă ruinez de dragul companiei lor?

Sigur, nu puteam să sufăr chestia asta. Dar îmi spuneam: „Sunt adolescentă. Așa trebuie să fie.” Scuza mea era că nu vedeam altă opțiune. Îmi spuneam: „Ar trebui să stau acasă în fiecare sâmbătă seară?” Nu voiam să-mi pierd prietenii. Nu voiam să mă simt încă și mai singură. Dar ce

nu voiam să recunosc era că nici măcar prietenii mei „cei mai buni” nu-mi erau de fapt prieteni. Dar n-aveam pe cine să dau vina. Nimeni nu alesese această viață pentru mine.

Era un continuu război în conștiința mea. Voiam să-mi recapăt respectul față de mine însămi, dar mi-era teamă de prețul pe care trebuia să-l plătesc. Într-o noapte, am pus toate aceste gânduri într-o scrisoare către acea persoană care ar fi urmat să devină viitorul meu soț.

Dragul meu,

E vineri noaptea, așa-zisele mele prietene tocmai au plecat și mă simt incredibil de singură! Vezi tu, au venit la mine îmbrăcate în fuste mini și tricouri strâmte, să mergem la club. E un lucru normal pentru serile de vineri. Băuseră; au încercat foarte tare să mă convingă să merg cu ele și am fost foarte ispășită să o fac. Mă simțeam trasă în două direcții, și o parte din mine chiar voia să mergă. Dar cealaltă parte știa ce mă așteaptă acolo. Nu m-am putut duce. Pe când plecau supărate, le-am auzit spunând: „Ce?! Acuma are impresia că e prea bună pentru noi?”. Încet-încet încep să mă simt ca o străină față de prietenii mei. Merită, pe termen lung, toate aceste neazuri,

lacrimi și tristețe? Oare chiar știu ce fac? Știu că există ceva mai bun și încerc să văd lucrurile așa. Dar, în situații ca astea, e greu. Mă rog pentru tine. Să știi că fac toate astea pentru tine.

Cu toată dragostea mea,

Crystalina

„Nu pățește nimeni nimic”

E vreo minciună mai mare ca asta? Mi-am spus-o de un milion de ori. Știam că îmi face rău, dar negam realitatea și mă prefăceam că sunt invincibilă. Dar de cum o rosteam, îmi veneau în gând lacrimile pe care le vărsam în spatele ușilor închise. Încercam să ignor faptul că-mi făceam rău mie, familiei mele și viitorului meu soț. Nici nu voiam să mă gândesc la Dumnezeu și la ce simțea văzând cum fiica Lui se distruge încetul cu încetul.

Cunoaștem rănilor spirituale și emoționale pe care ni le cauzăm, dar cum rămâne cu rănilor fizice? Adevărul e că trupurile noastre, ca și inimile, nu sunt făcute pentru parteneri sexuali multipli. Suntem făcuți pentru o iubire de durată.

Și iată de ce:

- Cu cât o femeie are mai mulți parteneri, cu atât crește riscul ca ea să se îmbolnăvească de

cancer cervical. Acesta este cauzat de cel mai comun virus cu transmitere sexuală, virusul Papilloma⁵. Prezervativele nu oferă decât un minim de protecție împotriva acestui virus, deoarece virusul se răspândește prin contactul cu zone de la jumătatea coapsei la jumătatea abdomenului⁶. Îl poate transmite orice contact sexual cu regiunea respectivă, inclusiv contactul mână-organ genital⁷. Cât de comun este virusul? *Jurnalul Asociației Americane de Medicină* a raportat că în prezent 40% dintre adolescentele active sexual sunt infectate cu HPV⁸.

⁵ Prescurtat și HPV, de la *Human Papillomavirus* – n. red.

⁶ Cf. National Institute of Health, „Scientific Evidence on Condom Efectiveness for Sexually Transmitted Disease (STD) Prevention”, June 2000, pag. 26; House of Representatives (Camera Deputaților), „Breast and Cervical Cancer Prevention Act of 1999”, Nov. 22, 1999.

⁷ Winer *et al.*, “Genital Human Papillomavirus Infection: Incidence and Risk Factors in a Cohort of Female University Students”, *American Journal of Epidemiology*, 157:3 (2003), pag. 218-226; C. Sonnex *et al.*, “Detection of Human Papillomavirus DNA on the Fingers of Patients with Genital Warts”, în *Sexually Transmitted Infections*, 75 (1999), pag. 317-319.

⁸ Dumne *et al.*, “Prevalence of HPV Infections among Females in the United States”, în *The Journal of the American Medical Association*, 297:8, February 2007, pag. 813-819.

- Chlamydia poate priva o femeie de șansa de a avea copii. Așa cum contraceptivele cu hormoni cresc riscul unei femei de a căpăta anumite boli cu transmitere sexuală, și folosirea contraceptivelor injectabile (cum ar fi Depo-Provera) îți triplează riscul de a fi infectată cu chlamydia, deoarece interferează cu sistemul imunitar⁹. Institutul

⁹ Cf. Charles S. Morrison *et al.*, “Hormonal Contraceptive Use, Cervical Ectopy, and the Acquisition of Cervical Infections”, *Sexually Transmitted Diseases* 31, no. 9 (September 2004), pag. 561-567; Baeten *et al.*, “Hormonal contraception and risk of sexually transmitted disease acquisition: results from a prospective study”, *American Journal of Obstetrics and Gynecology* 185:2 (August, 2001), pag. 380-385; Blum *et al.*, “Antisperm Antibodies in Young Oral Contraceptive Users”, *Advances in Contraception* 5 (1989), pag. 41-46; Critschlow *et al.*, “Determinants of cervical ectopia and of cervicitis: age, oral contraception, specific cervical infection, smoking and douching”, *American Journal of Obstetrics and Gynecology* 173:2 (August, 1995), pag. 534-43; Ley *et al.*, “Determinants of Genital Human Papillomavirus Infection in Young Women”, *Journal of the National Cancer Institute* 83:14 (July, 1991), pag. 997-1003; Prakash *et al.*, “Oral contraceptive use induces upregulation of the CCR5 chemokine receptor on the CD4(+) T cells in the cervical epithelium of healthy women”, *Journal of Reproductive Immunology* 54 (March, 2002), pag. 117-131; Wang *et al.*, “Risk of HIV infection in oral contraceptive pill users: a meta-analysis”, *Journal of Acquired Immune Deficiency Syndromes* 21:1 (May, 1999), pag. 51-58; Yovel *et al.*, “The

Național de Sănătate Publică al Statelor Unite raportează că prezervativele nu garantează protecție împotriva infectării cu chlamydia¹⁰.

- O femeie infectată cu herpes îl va avea pentru tot restul vieții și îl poate transmite atât soțului cât și copiilor. Pentru că folosirea prezervativului doar micșorează riscul transmiterii cu aproximativ 50%¹¹, Colegiul American al Obstetricienilor și Ginecologilor raportează că „folosirea prezervativului nu prezintă o protecție de încredere împotriva herpesului”¹².

Effects of Sex, Menstrual Cycle and Oral Contra-ceptives on the Number and Activity of Natural Killer Cells”, *Gynecologic Oncology* 81:2 (May, 2001), pag. 254-262; Lavreys *et al.*, “Hormonal Contraception and risk of HIV acquisition: results from a 10-year prospective study”, *AIDS* 18:4, March, 2004), pag. 695-697.

¹⁰ Cf. National Institute of Health, “Workshop Summary: Scientific Evidence on Condom Effectiveness for Sexually Transmitted Disease (STD) Prevention” (www.niaid.nih.gov/dmid/stds/condomreport.pdf).

¹¹ Shlay *et al.*, “Comparison of sexually transmitted disease prevalence by reported level of condom use among patients attending an urban sexually transmitted disease clinic”, *Sexually Transmitted Diseases* 31-3 (2004), pag. 154-160; Wald *et al.*, “The Relationship Between Condom Use and herpes simplex virus acquisition”, *Annals of Internal Medicine* 143:10 (2005), pag. 707-713.

¹²American College of Obstetricians and Gynecologists, “Gynecologic Problems: Genital Herpes”, December 1985.

• Opt din zece bărbați care au o boală cu transmitere sexuală nu știu că sunt infectați¹³. Un studiu a arătat că trei pătrimi dintre bărbații care știau că sunt infectați cu boli cu transmitere sexuală au admis că au avut relații sexuale cu femei fără a le spune despre infecție¹⁴.

Deci, de ce ni se predă mitul „sexului sigur”? Au impresia că trebuie să ne bage pe anti-concepționale pentru că suntem incapabile de auto-control.

„E trupul meu. E alegerea mea”

Îmi amintesc cum stăteam singură în baie, așteptând în agonie să aflu dacă eram însărcinată. Cele 60 de secunde păreau o veșnicie. „Negativ! Slavă Domnului!”

Opt ani mai târziu, proaspăt căsătorită și cu soțul lângă mine, am întors testul, am văzut că era pozitiv și am strigat de bucurie. Taina sfintei căsătorii aduce o mare diferență.

În liceu, mă speria de moarte să-mi fac teste de sarcină. Experiența mă făcea să mă potolesc

¹³ Cf. Joe McIlhane, *Safe Sex*, Grand Rapids, Michigan, Baker Books, 1992, pag. 23.

¹⁴ Cf. Thomas Lickona, *Sex, Love and You: Study Guide*, Notre Dame, Indiana, Ave Maria Press 2003, pag. 14.

pentru o vreme, dar după un timp reveneam la vechile practici. Din frică, am început să iau pastile anticoncepționale, iar mai târziu am apelat la injecții contraceptive. Dar ceva se întâmpla cu mine. De fiecare dată când înghițeam o pastilă sau făceam o injecție, simțeam cum o parte din mine moare. Presupun că, în momentul în care ne abuzăm trupul de dragul unei relații, devenim neglijente cu el și în alte privințe. Începem chiar să acționăm contra propriului nostru trup. Parcă începem să ne separăm de el.

Iată-mă, o fată de 16 ani și perfect sănătoasă, dar iau pastile ca să mă fac disponibilă sexual. Pastilele îmi provocau grețuri, instabilitate emoțională, depresii și balonări. Îmi amintesc că-mi puneam iar și iar întrebarea: „De ce fac asta?”. Știam că nu era de mine, dar tot nu aveam răspuns. Era numai confuzie și întuneric. Iar prietenul meu nu era de niciun ajutor când îmi spunea: „Oh, mai ia-le încă puțin. O să fie bine.” Cu alte cuvinte: „Nu-mi pasă dacă-ți faci rău. Dacă pot face sex fără responsabilități, viața e grozavă.” Companiile de anticoncepționale îți spun că sunt ceva eliberator, dar „înrobitor” ar fi un cuvânt mai potrivit.

Contracepția nu numai că te întoarce împotriva trupului tău, dar deseori cauzează și resentii-

mente față de bărbați în general. Ai auzit vreodată o fată spunând: „Băieții habar n-au cum e să ai 16 ani și să te stresezi din cauza unui test de sarcină”? E adevărat: băieții s-ar purta probabil diferit dacă ei ar fi cei care s-ar putea să rămână însărcinați.

Pe de altă parte, niciun bărbat nu va ști vreodată cum este ca trupul tău să devină un sanctuar al vieții. Fertilitatea unei femei este un dar, nu un blestem. MTV și *Cosmo* ar vrea să ne convingă că a fi însărcinată e un fel de boală. Ei promovează la infinit tot mai multe injecții, plasturi și pilule care să ne sterilizeze.

Niciodată nu ne spun tot adevărul despre contracepție: creșterea riscului de cancer mamar¹⁵, faptul că pilula și injecția deseori cauzează avorturi

¹⁵ Cf. Chris Kahlenborn, MD *et al.*, “Oral Contraceptive User as a Risk Factor for Premenopausal Breast Cancer: A Meta-analysis”, *Mayo Clinic Proceedings* 81-10 (October, 2006), pag. 1290-1302; Collaborative Group on Hormonal Factors in Breast cancer, “Breast cancer and hormonal contra-ceptives: collaborative reanalysis of individual data on 53.297 women with breast cancer and 100.239 women without breast cancer from 54 epidemiological studies”, *Lancet* 347 (June 1996), pag. 1713-1727; World Health Organization, “IARC Monographs Programme Finds Combined Estrogen-Progestogen Contraceptives and Menopausal Therapy are Carcinogenic to Humans”, International Agency for Research on Cancer, Press Release 167 (July 29, 2005).

când fătul are doar o săptămână și fără ca mama să o știe¹⁶. De multe ori ne spun că avem nevoie de pilulă pentru motive de sănătate, fără a ne informa că există și alternative¹⁷.

Deseori, contraceptivele „eșuează” dintr-un motiv sau altul, iar femeia se trezește însărcinată, simțindu-se neputincioasă și singură. Dar chiar și atunci când ești necăsătorită și însărcinată, sarcina rămâne întotdeauna un dar. Deși poate acum îți poate părea ceva înspăimântător, să știi că Dumnezeu are un motiv pentru toate. Atunci unii îți oferă o soluție rapidă: să curmi viața copilului. Îți spun că doar îndepărtează niște țesut pentru ca tu să-ți poți vedea de viață în continuare. Dar unde vor fi ei în trei ani de-acum, la data care ar fi trebuit să fie ziua lui de naștere, iar tu plângi pentru că nu îl ai lângă tine?

Dacă iei deja pastile pentru contracepție, oprește-te, și folosește un pic de autocontrol în locul lor. Dacă ești deja însărcinată, găsește ajutor și ocrotește viața copilului tău, orice ar spune alții.

¹⁶ Cf. *Physicians' Desk Reference*, 2414, 2626, 2411; Larimore *et al.*, “Postfertilization Effects on Oral Contraceptives and Their Relationship to Informed Consent”, *Archives of Family Medicine* 9 (2000), pag. 126-133.

¹⁷ Vezi www.naprotechnology.com sau consultă Directoriul NFP la www.omsoul.com.

Dacă ai trecut deja prin suferința unui avort, Dumnezeu îți oferă o mare de îngăduință. Du-te la El în rugăciune și în sacramentul Spovezii, reîmpăcându-te cu El. Caută un program de ajutor post-avort, unde poți vorbi cu persoane care știu prin ce ai trecut.

Hotărăște-te ca de azi înainte să duci o viață pură. Fiind pură și iubindu-ți trupul îți iubești viitorii copii, îți iubești viitorul soț și – cel mai important – îl iubești pe Dumnezeul tău.

„Sunt o epavă”

Una din trei fete este abuzată sexual înaintea vârstei de optsprezece ani¹⁸. Aceste tinere se simt complet singure. Poate a fost cineva din familie, un prieten de-al fratelui sau cineva complet străin. Oricine a fost, abuzul fizic și emoțional lasă în urmă răni nevăzute, care au nevoie de ani de zile ca să se vindece. Mai ales când abuzul e de natură sexuală, acesta poate provoca o neîncredere adâncă și resentimente față de sexul opus. Alteori,

¹⁸ Cf. Diana Russell, “The Incidence and Prevalence of Intrafamilial and Extrafamilial Sexual Abuse of Female Children”, in *Handbook on Sexual Abuse of Children*, ed. Lenore Walker, New York, Springer Publishing Co., 1988.

dimpotrivă, poate duce chiar la o nevoie sporită de contact cu sexul opus.

Prea adesea, din teamă sau de rușine, victima ține incidentul ascuns. Agresorilor sexuali le convine de minune această tăcere. De aceea, ei vor folosi mai degrabă seducția decât forța, astfel încât victima să creadă că ea a acceptat, de bunăvoie, ca agresorul să profite de ea.

Fata poate va încerca să dea uitării amintirile, în speranța că pur și simplu vor dispărea. Poate va trăi cu teama că oamenii vor afla ce s-a întâmplat, se vor uita la ea cu dispreț și o vor trata ca pe un nimeni. Poate se va învinui pe sine însăși ori va începe să-și facă rău fizic pentru a asurzi durerea emoțională. Din cauza durerii, se poate îndepărta de Dumnezeu ori se va îndoii de dragostea Lui. Poate va ajunge la concluzia că ea însăși nu merită să fie iubită. Acesta este cel mai periculos lucru, deoarece o poate determina pe fată să se implice în relații nesănătoase din cauza sentimentului de disperare care o face să creadă că nu merită mai mult.

Dacă ai fost abuzată, fii sigură că, deși nu poți schimba trecutul, nu poți nici să-l lași să-ți dicteze viitorul. Nu ești singură. Încearcă să găsești un adult în care să ai încredere și să vorbești despre asta. Sau, dacă vrei să vorbești anonim cu o

persoană care te poate ajuta, poți contacta organizații cum ar fi Touched Romania, la telefoanele 021-211.56.51 sau 031.405.77.61.

Este de înțeles că tragediile vieții ne fac să ne îndoim de Dumnezeu. Dar chiar dacă te părăsește credința, iar dragostea pare ceva imposibil, nu lăsa să-ți piară speranța. Papa Ioan Paul al II-lea le-a spus tinerilor: „Inimile voastre au atâtea răni, deseori cauzate de lumea adulților!”¹⁹. Sfântul Părinte a spus că el a trăit mult în întuneric, dar „am văzut destule dovezi pentru a fi convins fără urmă de îndoială că nicio dificultate, nicio teamă nu este atât de mare încât să poată sufoca în totalitate speranța eternă ce izvorăște din inimile tinerilor. Nu lăsați speranța să moară! Puneți-vă viața la bătaie! Nu suntem rezultatul slăbiciunilor și al eșecurilor noastre; suntem rezultatul dragostei lui Dumnezeu pentru noi.”²⁰

Așadar, să nu crezi că ești lipsită de valoare sau că meriți mai puțin din cauza trecutului tău. Indiferent de ce s-a întâmplat, încă te ai pe tine de oferit. Încă ești acea creație unică a lui Dumnezeu,

¹⁹ Ioan Paul al II-lea, *Alocuțiune către tinerii din Roma și Lazio*, 1 aprilie 2004.

²⁰ Ioan Paul al II-lea, predică la Liturghia de încheiere a Zilei Internaționale a Tineretului, 28 iulie 2002.

făcută *din* dragoste *pentru* dragoste – dragostea pe care Dumnezeu ți-a merit-o atunci când te-a creat în sânul mamei tale. Dacă vocația ta este viața de căsătorie, oferindu-te în totalitate lui Dumnezeu vei putea într-o zi să te oferi în totalitate soțului tău când te vei mărita.

„E prea târziu pentru mine”

Odată ce s-a dus, s-a dus. Asta-i tot ce-mi trecea prin minte, pentru că știam că nu-mi voi putea recupera niciodată fecioria. Am tot mers dintr-o relație proastă în alta, și cu fiecare despărțire eram din ce în ce mai disperată. După ce am ținut-o câțiva ani așa, am obosit să mai fug de realitate și să mă ascund de adevăr. Mă săturasem să nu am niciodată pace.

Se spune că dacă un miel tot pleacă de lângă siguranța turmei și se pune în pericol, păstorul îi va rupe picioarele și apoi îl va duce pe umeri și se va îngriji personal de el. În timpul care le trebuie oaselor să se vindece ca mielul să poată merge din nou, animalul se va atașa deja de păstor și va avea atâta încredere în el încât niciodată nu va mai pleca de lângă el. Eu mă simțeam la fel de rănită ca acel miel: încercasem iar și iar să fug de Dumnezeu pentru a găsi dragostea pe care numai El mi-o putea oferi.

Spre binele meu, m-a lăsat să ajung pe marginea prăpastiei. Cuvintele sale – „fără Mine nu puteți face nimic” (In 15,5) – niciodată nu au fost mai adevărate. Până atunci avusesem impresia că fără un prieten nu pot face nimic. Dar am realizat că afecțiunea niciunui bărbat nu putea înlocui siguranța pe care ți-o oferă dragostea lui Dumnezeu. Îmi spuneam iar și iar că „e prea târziu pentru mine”, dar mi-am dat seama până la urmă că era doar un pretext, o scuză pentru a evita provocarea de a-mi reface stima față de mine însămi. Mi-a arătat, de asemenea, și că nu aveam încredere că Dumnezeu era capabil să mă ierte. Lenea și mândria erau adevăratele lucruri care îmi stăteau în cale.

Așa că ai încredere în tine și speranță în Dumnezeu. Regretele legate de trecutul tău pot părea copleșitoare, dar dragostea lui Dumnezeu e și mai mare.

„De ce m-ar vrea pe mine un băiat bun?”

Murdară. Dacă exista un cuvânt de care mă temeam că îl vor gândi oamenii despre mine, asta era. Când mi-am întâlnit viitorul soț și am aflat că era încă virgin, toate îndoielile din lume au năvălit asupra mea: „Niciun bărbat nu ar vrea să-și petrea-

că tot restul vieții cu cineva ca mine. Dacă ar ști tot ce-am făcut în urmă cu câțiva ani, ar fugi de mine.”

Dar n-a fugit. Ziua în care i-am spus despre trecutul meu a fost cea mai grea zi din viața mea. Abia atunci, pe când mă uitam în ochii lui înțelegători, am înțeles magnitudinea a ceea ce pierdusem. Din când în când, mai vărsam o lacrimă, dar am învățat că să trăiești în puritate te vindecă cu adevărat și că generozitatea lui Dumnezeu este infinită.

Acum, felul în care soțul meu mă privește este un semn că promisiunea lui Isus este adevărată: „Iată, eu fac toate lucrurile noi” (Ap 21,5).

În toate relațiile mele nefericite, știam în adâncul sufletului că Dumnezeu voia ceva diferit pentru mine. Dar nu aveam încredere în El. Îmi doream iubire, dar o parte din mine spunea să uit de astfel de basme: „Renunță. Nu există băieți buni. Și chiar dacă ar exista, nu te-ar vrea pe tine.” Ce ironie: acum spunem că niciun băiat nu ar vrea o fată curată, și imediat după spunem că niciun băiat nu ne-ar vrea pentru că nu suntem curate.

Deci, ce băiat bun te-ar vrea pe tine? Pentru început, Isus te vrea. Cu El nu ai de ce să te temi că nu te iubește. Chiar dacă multe fete aleg viața de femeie căsătorită, inimile noastre ar trebui să fie

deschise și pentru chemarea de a fi Mireasa lui Isus. Toate ne dorim iubirea unui soț, iar El e Soțul Ceresc care întotdeauna ne va primi cu căldură.

Planul lui Dumnezeu pentru noi e infinit mai mareț decât orice ne-am putea imagina noi. Nu contează ce-am făcut în trecut. Contează numai ce vom face de acum înainte. Așa cum a spus Maica Tereza: „Te iubește, dar și mai mult îți duce dorul. Îți simte lipsa atunci când nu ești lângă El. Te va iubi mereu, chiar și atunci când nu te simți vrednică. Dacă nu ești acceptată de ceilalți sau chiar și de tine însăși, câteodată, El este Acela care te va accepta mereu. Trebuie doar să crezi că, pentru El, tu ești prețioasă. Pune toate suferințele la picioarele Lui, deschide-ți inima pentru a fi iubită de El așa cum ești. Iar El se va ocupa de rest.”²¹

„E imposibil să rămâi curată”

Nu mă rugam decât rareori, mă înconjuram cu prieteni falși, ieșeam cu fustangii și eram șocată ce greu e să rămâi curată. Dacă ne dorim cu adevărat să fim curați, trebuie să înțelegem că nu absența sexului ne va face curați, ci dorința zilnică de a-L

²¹ Michael Collpoy, *Works of Love Are Works of Peace*, San Francisco, Ignatius Press 1996, pag. 197.

slăvi pe Dumnezeu cu trupurile noastre.

E un stil de viață, care dictează totul, de la modul în care ne îmbrăcăm, la locurile pe care le frecventăm sâmbătă seara. Înseamnă să trăiești pentru un scop, în loc să stai pasivă și să fii mereu uimită că nu putem găsi dragostea. Sigur, acest mod de viață e dificil. Dar provocarea purității construiește în noi caracterul și clasa pe care bărbații buni le caută la o viitoare mireasă. Și mai mult, sacrificiile pe care le facem acum ne antrenează pentru acele sacrificii care, mai târziu, vor fi necesare pentru a duce înainte o căsătorie, împiedicând-o să se destrame.

Când Dumnezeu ne îndrumă să trăim într-un fel anume, El ne oferă și mijloacele pentru a o face. Așadar, Isus ne-a lăsat sacramentul reconcilierii (spovada) și Sfânta Împărtășanie. La biserică și la școală am învățat cum să le practic, dar mi se păreau niște cerințe împovărătoare sau niște ritualuri plictisitoare. Spovada mai ales, mă speria de moarte, așa că fugeam de ea ca de ciumă. Dar, de fapt, fugeam de îndurare.

Mă plângeam că e greu să rămâi curată, dar refuzam să folosesc cele două mari surse de sprijin pe care Dumnezeu mi le dăruise. Numai cu puterea Liturghiei și a harului pe care îl primim prin

spovadă am putut să încep o viață nouă și să nu mai cad în vechile greșeli. După spovadă am simțit o pace pe care nicio relație nu mi-o oferise până atunci. În loc să fie o rușine, sacramentul a devenit o bucurie. Am început să aprofundez rugăciunea în taină, și evlavia mea a crescut față de Sfânta Maria, femeia perfectă în ochii lui Dumnezeu.

Un om a spus despre Maria: „Ea este aceea pe care fiecare bărbat o iubește când iubește o femeie – fie că o știe sau nu. Ea este ceea ce orice femeie vrea să fie atunci când se gândește la sine. Ea este femeia cu care orice bărbat se căsătorește, la modul ideal, atunci când își ia o soție; ea reprezintă dorința secretă a fiecărei femei de a fi onorată și ocrotită; ea reprezintă felul în care orice femeie vrea să impună respect și iubire prin admirabila bunătate a trupului și a sufletului ei.”²²

Fapt verificat! După ce m-am căsătorit, soțul meu mi-a dat o scrisoare pe care o compusese în adolescență, adresată viitoarei lui soții. În scrisoare, el spunea că abia aștepta ziua în care o va întâlni, și că spera că ea va fi o femeie care o iubește mult pe Fecioara Maria.

Dacă n-ai avut până acum niciun fel de

²² Fulton Sheen, *The World's First Love*, San Francisco, Ignatius Press 1996, pag. 10.

evlavie deosebită față de Sfânta Fecioară Maria, începe prin a o ruga să te ajute să obții harul curăției. Cu ajutorul harului vei vedea că o viață curată nu înseamnă să fii o moralistă exagerată. Înseamnă să fii o tânără curată, cu dragoste pentru Dumnezeu și plină de speranță.

Ca fiice ale Împăratului Ceresc, fie ca singura noastră dorință să fie aceeași cu a Sfintei Faustina: „De azi înainte, voi lupta pentru cea mai mare puritate a sufletului, așa încât razele harului lui Dumnezeu să se reflecte prin sufletul meu în toată strălucirea lor.”²³

²³ Sf. Maria Faustina Kowalska, *Diary. Divine Mercy in My Soul*, Stockbridge, Mass., Marians of the Immaculate Conception 2002, pag. 318.

Rugăciune de zi cu zi către Fecioara Maria

Nu numai că Maria ni l-a dăruit pe Isus, dar și Isus ne-a dat-o nouă pe Mama lui, Fecioara Maria, ca să ne fie Mamă. Nu există frică, adâncimi ale suferinței sau dorință pe care ea să nu le fi cunoscut în viața ei. Maria înțelege de ce avem noi nevoie ca tinere, pentru că și ea a trecut prin această etapă, și e gata să ne ajute. Să-i adresăm deci zilnic această rugăciune:

Marie, fiică iubitoare a lui Dumnezeu Tatăl, ție îți încredințez sufletul meu. Ocrotește viața lui Dumnezeu în sufletul meu. Nu mă lăsa să o pierd prin păcat. Ocrotește mintea și voința mea astfel încât toate gândurile și dorințele mele să-i fie plăcute lui Dumnezeu.

Bucură-te, Marie, cea plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei, și binecuvântat este rodul trupului tău, Isus.

Sfântă Marie, Maica lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi, păcătoșii, acum și în ceasul morții noastre. Amin.

Marie, mamă preaiubitoare a lui Dumnezeu Fiul, ție îți încredințez inima mea. Fă să te iubesc din toată inima. Fă să caut întotdeauna să-mi iubesc semenii. Și ajută-mă să evit prietenii care m-ar putea îndepărta de Isus, conducându-mă spre o viață în păcat.

Bucură-te, Marie...

Marie, mireasă preaiubitoare a Duhului Sfânt, ție îți încredințez trupul meu. Fă să nu uit niciodată că trupul meu este templul Duhului Sfânt care locuiește în mine. Nu mă lăsa să păcătuiesc vreodată împotriva Lui prin fapte necurate, de una singură sau cu alții.

Bucură-te, Marie...

Sfinte Iosife, soțul feciorelnic al Sfintei Fecioare Maria, roagă-te pentru noi!

Sfinte Arhanghele Rafael, roagă-te pentru noi!

Sfântă Marie Goretti, roagă-te pentru noi!

În numele Tatălui, și al Fiului, și al Duhului Sfânt. Amin.